

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Раднево, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Хр.В.

при участието на секретаря И.Д.С.
като разгледа докладваното от Хр.В. Административно наказателно дело № 20235520200150 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 59 и сл. от ЗАНН](#)

Образувано е по депозирана жалба срещу от С. Н. С. от с. Българене, общ. Раднево против наказателно постановление (НП) № 23-0327-000286 от 13.06.2023г., на началник група към ОДМВР – Стара Загора, РУ – Раднево, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер 50 лв., на основание [чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП](#), затова, че на 15.05.2023 г., в 15:50ч. в община Раднево, на път втори клас №57-гр. Раднево, до бензиностанция „Гранит” в посока запад-изток управлявал лек автомобил *** с рег. № ****, негова собственост, като използва мобилен телефон по време на управление без устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. Като правна квалификация на нарушението в НП е посочена нормата на [чл. 104а от ЗДвП](#)

В жалбата се иска от съда да отмени НП, като издадено при съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с редовно упълномощен процесуален представител адв. Г. Г., който поддържа подадената жалба.

Административно-наказващият орган, редовно и своевременно призовани, не ангажират свой представител по делото. В представена молба

застъпват становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на обжалваният акт. На основание [чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН](#) прави възражение за прекомерност на разноските на жалбоподателя за адвокатско възнаграждение.

РП Стара Загора, ТО Раднево – не се явяват, не изпращат представител.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, анализира събраният по делото доказателствен материал и приложимото право, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице с право да обжалва НП и то е сторило това в срока по [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#). /НП е връчено на жалбоподателя лично на 19.06.2023 г., а жалбата срещу него е подадена на 29.06.2023 г. /

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на извършено административно нарушение (АУАН) бл. № 083963/23.05.2023 г., съставен от Ж. Н. Н. – старши полицаи - ООР в РУ – Раднево при ОДМВР – Стара Загора. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП. В АУАН и НП не са изложени идентични фактически обстоятелства.

При съставяне на АУАН и издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение от категорията със самостоятелни отменителни основания.

Съгласно [чл. 42, ал. 1, т. 4](#) и [чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН](#), както АУАН, така и НП, следва да съдържат словесно описание на нарушението, като е необходимо да е налице единство между словесното описание на нарушението в АУАН и това в НП.

В конкретния случай и в АУАН и в НП е описано като нарушение използване на мобилен телефон от водач на моторно превозно средство по време на управлението му, при липсата на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете на водача, в нарушение на предписанието на [чл. 104а ЗДвП](#). За да е съставомерно нарушението от обективна страна следва да е установено по безспорен начин и съответно описано, че нарушителят има качеството на водач. Съгласно [§ 6, т. 25 от ДР на ЗДвП](#), "Водач" е лице, което управлява пътно превозно средство, т. е. това

качество е определено от управлението на превозно средство, поради което както актосъставителя, така и наказващия орган следва да посочат в описанието на нарушението превозното средство, управлението на което носи качеството на водач на нарушителя.

В АУАН и НП е посочено, че жалбоподателят е управлявал две различни превозни средства – "Фолксваген Голф" с рег. № **** и "АУДИ 100" с рег. № ****. **Основният белег, индивидуализиращ превозните средства е техният регистрационен номер, поради което дори и да е налице фактическа грешка при изписване на марката и модела на автомобила, ако коректно е посочен регистрационния номер на същия, следва да се приеме, че превозното средство е индивидуализирано като такова в достатъчна степен.** В процесния случай това не е така, тъй като както бе посочено в АУАН и НП са посочени различни превозни средства. При липса на яснота относно управляваното превозно средство липсва такава и относно качеството водач на нарушителя. Издавайки НП без да е установил по безспорен начин това качество на нарушителя, АНО е нарушил правото на защита на санкционираното лице, поради което НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно само на това основание.

Дори и съдът да приеме, че качеството на нарушителя е установено, съответно АУАН е редовно съставен, респ. НП е издадено при спазване на процесуалните правила, следва да се има предвид следното.

Съгласно [чл. 189, ал. 2 ЗДвП](#), редовно съставените актове по [този закон](#) имат доказателствена сила до доказване на противното.

Посочената законова разпоредба има за последица разместването на доказателствената тежест в процеса, при което нарушителят е този, който по пътя на пълно и главно доказване следва да опровергае съдържащите се в АУАН констатации, свързани с нарушението.

В случая презумпцията за вярност на установените в АУАН факти е оборена с показанията на св. Ж. С. Б., същият е очевидец на извършената проверка на жалбоподателя, който категорично сочи, че жалбоподателят не е използвал мобилен телефон, както и че управляваното същият ден от жалбоподателя МПС е лек автомобил марка „****с”.

Съдът кредитира с доверие дадените от свидетеля Ж. С. Б. показания, тъй като същите се потвърдиха изцяло от изисканото и представеното по

делото от АПИ писмо в което се посочва, че на 15.05.2023г. от локална камера разположена в с. Сърнево е установено, че е преминало ППС с рег. № ****, а не както е посочено в НП и АУАН.

Всичко това се установи и доказва по несъмнен начин от представените по делото свидетелства за регистрация на ППС притежавани от жалбоподателя от които ясно и категорично се установи, че същият притежава лек автомобил марка „****с” с рег. № **** и лек автомобил марка „****.

Предвид посоченото обжалваното НП се явява и материално незаконосъобразно и като такова подлежащо на отмяна.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в полза на жалбоподателя С. Н. С. следва да се присъдят направените от него разноски по делото в размер на 400. 00 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство, видно от представен списък на разноските по делото.

Въззиваемата страна е направила възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна, което се преценя за неоснователно. В случая, минималният размер на адвокатското възнаграждение, определен по реда на чл. 8, ал. 1 вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г., възлиза на 500 лв. без вкл. ДДС. Претендираното от въззиваемата страна адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. и същото не се явява прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност на делото, както и с оглед участието на ангажирания адвокат в проведените се две съд. заседания, поради което не следва да бъде намалено.

Искането на АНО, заявено в представени писмени бележки чрез процесуалния му представител – юриск. А., за присъждане на направени по делото разноски – възнаграждение на юрисконсулт за процесуално представителство пред настоящата инстанция, предвид изхода от делото прието е, че обжалваното НП е незаконосъобразно издадено и като такова подлежи на отмяна, се явява неоснователно и поради това не следва да бъде уважено.

С оглед изложеното съдът счита, че разглежданото НП следва да бъде отменено, поради което и на основание чл. 63 от ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0327-000286/13.06.2023 г. на Началника на ОД на МВР Стара Загора, РУ Раднево, с което на С. Н. С., ЕГН ***** с адрес с. *****, е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на 50.00 лв. за извършено административно нарушение по чл.104А от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.183, ал.4, т.6 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР Стара Загора, **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Н. С., ЕГН ***** с адрес с. *****, сумата в размер на 400 /четиристотин/ лева, представляваща разноси в настоящото производство за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено, пред Административен съд Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____